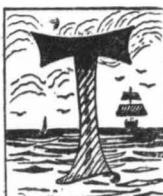

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΠΙΕΡ ΒΙΛΛΕΤΑΡ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΜΥΓΚΕΤ

Η μέρα πού ο φύλος μου Πώλη Ραζάκ έφυγε για να μακρινό ταξεδί στις Τροπικές ζώρες, μου δηγήθηκε μάτι παραξενή λιστούλα, που μοιάζει σαν να ένα από τα πιο συνταρακτικά και τα πιο περιέργα μιθιστορίματα τού 'Εντγκραφ Οδάλιας.

Ο Πώλη Ραζάκ, εδώ και πέντε χρόνια, ήταν δημιουργός νέος, ζευγός, γάλακος, έσωμος πάντα για μάτι τρελλή έρωτική περιπέτεια. Σήμερα είναι ένας άνθρωπος που γέρασε πόρος, με γρούζα μαλλιά και με βαθείες ρυτίδες στο πρόσωπο, που κρύψουν κάποιο σογιούντα και μαρτυρούσαν δράμα.

Το περίεργο τώρα είναι ότι από το δράμα άγριος μ' ένα άμεριμνο ι' ειδικάριο ταξεδί στην Ιταλία. Ο Πώλη Ραζάκ τότε είχε κερδίσει αέρινα πολύτιμα στην περιοχή της Αιγαίου και θέλησε νά πάι νά ξενώναστε λίγους μήνες στην Κανάρια και παραμυθεία Βενετία. Θέλησε ν' άλλαξε περιβάλλον, νά χαρη τὸν ήλιο και τὸν ήφαστο. Ή Βενετία πάι ήταν η μάγευτη. Κάθησε σ' ένα έξετον τη δαντελένια παλάτια τοῦ Γκράν Κανάλε, μετά έχοντας μετασφρωθῆ στο κοινοπολιτικά ξενοδοχεία για τὸν θερινό πόρο στην Κανάλια της Βενετίας. Κάθησε σ' ένα έξετον τη δαντελένια παλάτια τοῦ Γκράν Κανάλε, μετά έχοντας μετασφρωθῆ στο κοινοπολιτικά ξενοδοχεία για τὸν θερινό πόρο στην Κανάλια της Βενετίας.

Τὸ τρίτο βράδυ τῆς παραμονῆς του στην Βενετία είδε άπεναντί του, στὸ έστιατορίου του ξενοδοχείου, μάτι άγγελική γιννάκια, με γλυκό πόρο διέρα μετανθωφό πόροστο καὶ νευρικές, άποτομες, σπασμωδικὲς κινήσεις. Τι της ήταν άραγε; "Άνδρας ή φύλος; Νά ένα αίγανγα, πού σκανδάλιζε τὸν Πώλη Ραζάκ;

Μετὰ τὸ δείπνο τὸ παραέντονο ζευγάρι οπρηκότε και πήγε νά κάνη ένα γύρο στὸν άπεραντο έξωτο. Η άγγελική γιννάκια κάντησε ένα μιφωδότα σιγαρέττο και κάντησε με μάτι άνεξηγμητή μελαγχολία τὸ φανταμαγαρούκο θέμα τῆς τωποθέτης Βενετίας. "Επειτα πέταξε με άρδια τὸ σιγαρέττο της στὰ νερά τοῦ Γκράν Κανάλε και παίρνοντας το μαρτάριο του συνοδού της, μπήκε στο κατάρτο του, διότι η τοιχώναση δρήστησε έπαξε ένα λινοτεικὸν βιενένγκο βάλς. Ο Πώλη Ραζάκ δεν την έχασε σύντηγμα τούς τα μάτια του. Κι' θέταν κάθησε πάλι σ' ένα τραπέζι μ' άρχισε νά κυττάζει τοὺς χορεύτες, ὁ φύλος μου πήγε κοντά της και την προσάλεσε δειλά νά γορέψουν. Έπεινή τότε γύρισε μ' ένα γαμβρό πόρο τὸ συνοδό της και τὸν γόνησε:

— Θέλεις νά γορέψω, Μαρσέλ;

— Μά βέδωα, τῆς άπάντησε ψηφού ύπενεινος.

Λεκάνιστηκαν λοιπόν κι' οι δύο στὸ ρυθμὸ τοῦ βάλς κι' άρχισαν νά μαλούν γιά τὴν Βενετία, γιά τὴν ζωή της και γιά τὸν έρωτα. Η άγγελική γιννάκια λεγόταν Μυγκέτ Μπλανσάρ και περνούσε τὸν καιρὸ της με ταξεδία στὰ κοινοπολιτικά κέντρα τῆς Εδρώσης. Ο Πώλη Ραζάκ ωστόσο, παρ' όλες τις προσπάθειές του, δὲν κατάρεσε νά μάθῃ τίποτα! Άλλο γ' αὐτή την ώμωρη γιννάκια, τὴν τόσο μωτηρώδη, που τὸν είχε ξετρελάνει με τὰ θέλημάτα της.

Κατὰ τὰ μεσάνυχτα άνεβηκε στὸ δωμάτιο του, με μάτιάκια στὰ

τιωτή, πού πρωτος είδε τὸ φάντασμα, ως επειναματιστικὸ μέντουμ ισχυροτάτης έπιβολῆς, πού έπεθαλε τὴν διπλασία του στὴν ψυχὴ τῶν άλλων στρατιωτικῶν τοῦ Παλαιμηδοῦ. Καὶ δὸ δαμόνιος Βώκος εἴησε τὴν εὐναρίαν γ' ἀνταπόξη στοὺς ἀναγνώστας τοῦ τήν θεωρία τοῦ λεγομένου ἐπεστρεπτικοῦ θύμιδοτοῦ, καὶ τὴν διπλασίαν ένα μέντονικη μὲ δινατή έπιδρασι μπορεῖ νά ἐκφιδείση τὶς πέντε αἰσθήσεις ἄλλων, ἀδυνάτων ἀνθρώπων, νά δημιουργήσῃ γ' αὐτοὺς τὴν λεγομένην έξι την αἰσθήσιν και νά τοὺς κάνη νά βλέπουν ὅπταίς.

Εθύμιατερος δό Σουρής, ξένησε...πολιτικῶς τὸ φανόμενο τοῦ Παλαιμηδοῦ στὸ Φωμότον του:

— Ω, φάντασμα, πού φάνκεκς στὸ δόλιο Παλαμῆδη, κι' ἀμέσως ὅλη τὴ φρουρά τὴν πήγε ριπιτίδη, ω, φάσμα, πού παταλευκο κι' δόλαρμοκο κινεῖσαι, μήν δι Τρικούπης είσαι,

πού στην ἀρχή σε μαύρισαν γιά νά σε τιμωρήσουν, μά τώρα τὸ μετάνοιωναν καὶ θέλουν νά σ' ασπρίσουν;

'Απὸ τὴ νύχτα ἔκεινη οἱ Ναυτιλεῖς είλαν γιά ἀρκετό καιρὸ κάποιο τὸν θντο τους. Αγρυπνούσαν, κυπτάζοντας τὶς ἐπάλξεις τοῦ τρουφού τους, ἀλλά τὸ φάντασμα δὲν ξαναφάντη.

ζεύλη και με μάτι άνεξηγμητή άπογοήτεινα στην καρδιά. Αὐτή ή γενάδα τοῦ ξέτενγε μέσα από τὰ χέρια σάν μάτιάλητη διτσια...

Σατινόνθρει λοιπὸν στὸ κρεβάτιον του και σε μάτι βούτησε σ' έναν βαρύν κι' έμπαλτού ὄντο. "Επειτ' από όρα, δίγων να υπορῇ πανωρόστης στὴν πόρτα. Καὶ τότε, μέσα στὸ ίμαρος τοῦ δωματίου, γιατὶ ή ανταγόρα του φωτισμένον κανακοῦ περνούσε από τὶς διεργάσιμες περιστάσεις, είδε σαν τὸ άνεργο νάνογή ή πόρτα και νά γιλατρά μέσα στὸ δωμάτιο του άνεργο μάτιον παροντούσαν, γιατὶ ή διάνοια της προσωπικής σημασίας του. Ο Πώλη Ραζάκ άναψε τὸ φάρο της πόρτας και την άποτομή του με μάτια παρόπλα στοκάντων τρωματηρήματος μηδέστερος τον. Ήταν ή Μυγκέτ Μπλανσάρ, ή ἀγγελική γιννάκια... Μά ποις; Ήταν λιοπόν μάτι άποτομότερα, ήνας εποντικός ξενοδοχείου ...

Οι άνδρες, διανείνε νέον, δὲν συγχωρούν ποτὲ τὶς γενιάκες ποὺ τοὺς κάνονται νά δομάσουν πούτραγοντες την. Ο Πώλη Ραζάκ άρπαξε από τὰ χέρια την ώμωρη Μυγκέτ και της γιννάει μ' ένα ειρωνικό γέλο :

— Εσείς έσαστε ή αριστοκράτησα, ή κυρία τοῦ καιλού κόσμου; ... Όχι δά! Εσαστε μάτι κλέπτρα, μάτι κοντή κλέπτρα! Τώρα θά δήπτη; Θά σᾶς στείλω στὴ φιλαρά, μαζί με τὸν άπωτο συνένορο σας ...

Η Μυγκέτ δέν έλιγε πίτοτε. Έλαγε μόνο σωτηρία. "Υστερά κατέταξε στη μάτια τὸν πύλον μου και τὸν έξετηψε :

— Ελεος ... Λιπηθήτε με ... Αγήστε με νά φύγω ...

Ο Πώλη Ραζάκ συγκατημένης. "Από τὸ νοῦ του πέρασαν μᾶλιστα τέροτικά δινειρά πού είχε κάνει γι' αὐτήν την ἀγγελική γιννάκια και με μάτι ελεονωρή πορτή της τανέμεσος τὸ μυστικό της καρδιᾶς του. Ναι! Ή Ήταν έρωτεμενος μαζὺ της. Μά τι τρέλλα νά πατένη στὸ λόγο της της; Τι τρέλλα νά νοηνη πάσι είχε νά κάνη με μάτι αιθερία γιννάκια ...

Κι' άποτομα, άλλαζοντας τόνο, έπροσθεσε μὲ σπλήνητο :

— Θέλετε νά φύγετε, ε; Μάλιστα! Θά σᾶς χαρίσω την έλευθερία... Μόδηρά σα με πληρώσει μὲ τὸν έρωτα σας ...

Εκείνη χλώρισε και μ' άρχισε νά τρέμη.

— Όχι! — Όχι! ... στέναξε. Δὲν είναι άνδρας μεν αὐτὸς πού με συνοδεύει... Ούτε φύλος μου. Είνε δὲ αἰδελέστερος πού...

Ο φύλος μου τότε, που είχε ξεθυμάνει πειλα, άνοιξε τὴν πόρτα και μέτρησε τη γιννάκι με τὸ μάρον παρόπλα γιαντίρηση άθερβα στὸν έ-

ρημό διάδρομο. "Επειτα γύρισε στὸ κρεβάτιον του και δὲν μπόρεσε νά κλείσει μάτια διά τη έξινεμάτια. ***

Τὸ βράδυ βρισκόταν σ' ένα ξενοδοχείο, κοντά στὸ Ριάλτο.

Κατὰ τὰ μεσάνυχτα πάλι γήστησε στὸ κανάλιο της Βενετίας, διότι τοῦ δωματίου του, δίχως νά φαντάστεισαν, διότι θά βρισκόταν μηδέστερος σε μάτια παραξένη έπιληψη: Καθισμένη στὸν πίνακα, με φλογισμένα μάγουλα, κατέταξε μηδέστερα της με τὰ μάτια γεμάτα φόβους.

— Τι! Σιγάδετε; τὴν φωτήσε ο Ραζάκ.

— Τὸν σκότωσα ... φωνήστε η Μυγκέτ μ' ένα ανατρίχιασμα. Τὸν σκότωσα κι' θέτετο τὸν έρωτα κορώνα στὸ κανάλι. Δὲν μέ είδε κανέναν.

— Καὶ γιατὶ αὐτή ή ξεφυγή άποφασίστηκε; τὴν φώτησε.

— Η Μυγκέτ δέν κόπαξε τὰ μάτια τηρεφρά κι' έσκινε τὸ κεφάλι.

— Ο φύλος μου είχε μαντέψει τὸ μωταύρο της. Η Μυγκέτ άγαπαντούσε τὸν Ραζάκ κι' είχε σκοτώσει τὸν αἰδελέστη της γιαντίρηση.

— Κι' από τὸ βράδυ έκεινο άρχησε σε μάτι φραγούδια τῶν φίλων μου.

Αγαπάντουσαν σαν δύο ίνογοι, σάν δύο έγκλωπατικά, πού προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Θύμησε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο κολασμένες ψυχές. Τέλος, πόρτη της Μυγκέτ, δώστε μάτια μορφαία λόντη σ' αὐτή την άδεστρατης.

Μά μέρα δι Πώλη Ραζάκ την ψήφη της νερού, πάνω στὸν πίνακα της Βενετίας.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της Βενετίας, σάν δύο μάτια προσπαθούσαν νά κατέβαστε τὰ μάτια τηρεφρά κι' ζωήντης.

Μά την έπινε την έρωτα της